

1. Спосіб збагачення залізних руд, що включає селективну флокуляцію, дешламацію і магнітну сепарацію, який **відрізняється** тим, що магнітну сепарацію проводять при напруженості магнітного поля, яку визначають за формулою:

$$H = \frac{\sigma_1 \cdot \delta_1 \cdot n_1 + \sigma_2 \cdot \delta_2 \cdot n_2}{\alpha_1 \cdot n_1 + \alpha_2 \cdot n_2},$$

де H - напруженість магнітного поля сепаратора, А/м;

α_1, α_2 - магнітна сприйнятливість відповідно магнетиту і гематиту (гетиту);

n_1, n_2 - частковий вміст відповідно магнетиту, гематиту, д.о.;

σ_1, σ_2 - магнітний момент одиниці маси речовини магнетиту, гематиту, А·м²/кг;

δ_1, δ_2 - щільність зерен магнетиту, гематиту, які розділяються, кг/м³.

2. Спосіб збагачення залізних руд за п. 1, який **відрізняється** тим, що масова частка сильномагнітних різновидів повинна бути не менше 3 % від вихідної руди.

3. Спосіб збагачення залізних руд за пп. 1, 2, який **відрізняється** тим, що дешламацію проводять при напруженості магнітного поля 8-12 кА/м і швидкості вихідного потоку 0,02-0,04 м/с.